כב וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה
כג גְּמַלִּים בָּאִים: וְתִשָּׂא רִבְקָה אֶת־עֵינֶיהָ וַתַּרְא אֶת־יִצְחָק
כד וַתִּפֹּל מֵעַל הַגָּמָל: וַתֹּאמֶר אֶל־הָעֶבֶד מִי־הָאִישׁ הַלָּזֶה הַהֹלֵךְ
בַּשָּׂדֶה לִקְרָאתֵנוּ וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנִי וַתִּקַּח הַצָּעִיף
כה וַתִּתְכֶּס: וַיְסַפֵּר הָעֶבֶד לְיִצְחָק אֵת כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר עָשָׂה:
כו וַיְבִאֶהָ יִצְחָק הָאֹהֱלָה שָׂרָה אִמּוֹ וַיִּקַּח אֶת־רִבְקָה וַתְּהִי־לוֹ
לְאִשָּׁה וַיֶּאֱהָבֶהָ וַיִּנָּחֵם יִצְחָק אַחֲרֵי אִמּוֹ:

כה כא אֵלֶּה הֵם בְּנֵי יִשְׁמָעֵאל וְאֵלֶּה שְׁמֹתָם בְּחַצְרֵיהֶם וּבְטִירֹתָם
כב שְׁנֵים־עָשָׂר נְשִׂיאִם לְאֻמֹּתָם: וְאֵלֶּה שְׁנֵי חַיֵּי יִשְׁמָעֵאל מֵאַת
שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים וַיִּגְוַע וַיָּמָת וַיֵּאָסֶף אֶל־עַמָּיו:
כג וַיִּשְׁכְּנוּ מֵחֲוִילָה עַד־שׁוּר אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי מִצְרַיִם בֹּאֲכָה אַשּׁוּרָה
עַל־פְּנֵי כָל־אֶחָיו נָפָל: השמן כה - תשמן כה

כד וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק:
כה וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל
הָאֲרַמִּי מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיֶּעְתַּר
יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר לוֹ יהוה
כו וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־
כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ לִדְרֹשׁ אֶת־יהוה: וַיֹּאמֶר יהוה לָהּ
שְׁנֵי גוֹיִם בִּבְטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפְרֵדוּ וּלְאֹם מִלְּאֹם
יְאַמָּץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם
כה בִּבְטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ
שְׁמוֹ עֵשָׂו: וְאַחֲרֵי כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו וַיִּקְרָא
כו שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת אֹתָם: וַיִּגְדְּלוּ
הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם
כז יֹשֵׁב אֹהָלִים: וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה
אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב: וַיָּזֵד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־הַשָּׂדֶה וְהוּא
כח עָיֵף: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם
כט הַזֶּה כִּי עָיֵף אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה אָנֹכִי הוֹלֵךְ
לָמוּת וְלָמָּה זֶּה לִי בְּכֹרָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם
לא וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב: וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו
לֶחֶם וּנְזִיד עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־
הַבְּכֹרָה: יומא כ"ב

לב וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם
אֲשֶׁר חָפְרוּ בִּימֵי אַבְרָהָם אָבִיו וַיְסַתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת
אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שֵׁמוֹת כְּשֵׁמֹת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אָבִיו:
לג וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בַּנָּחַל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: וַיָּרִיבוּ
רֹעֵי גְרָר עִם־רֹעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם הַבְּאֵר
לד עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְּׂקוּ עִמּוֹ: וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֶרֶת וַיָּרִיבוּ גַּם עָלֶיהָ
לה וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׂטְנָה: וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֶרֶת וְלֹא
רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עַתָּה הִרְחִיב יהוה
לנו לנו וּפָרִינוּ בָאָרֶץ: וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: וַיֵּרָא אֵלָיו יהוה
כו בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אַל־תִּירָא
כִּי־אִתְּךָ אָנֹכִי וּבֵרַכְתִּיךָ וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ בַּעֲבוּר אַבְרָהָם
כז עַבְדִּי: וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יהוה וַיֵּט־שָׁם אָהֳלוֹ
כח וַיִּכְרוּ שָׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר: וַאֲבִימֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגְּרָר
וַאֲחֻזַּת מֵרֵעֵהוּ וּפִיכֹל שַׂר־צְבָאוֹ:

ד. שמות יב

ד וְרִבְקָה שֹׁמַעַת
בְּדַבֵּר יִצְחָק אֶל־עֵשָׂו בְּנוֹ וַיֵּלֶךְ עֵשָׂו הַשָּׂדֶה לָצוּד צַיִד לְהָבִיא:
ו וְרִבְקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנָהּ לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ
ז מְדַבֵּר אֶל־עֵשָׂו אָחִיךָ לֵאמֹר: הָבִיאָה לִּי צַיִד וַעֲשֵׂה־לִּי
ח מַטְעַמִּים וְאֹכְלָה וַאֲבָרֶכְךָ לִפְנֵי יהוה לִפְנֵי מוֹתִי: וְעַתָּה
ט בְּנִי שְׁמַע בְּקֹלִי לַאֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֹתָךְ: לֵךְ־נָא אֶל־הַצֹּאן
וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדָיֵי עִזִּים טֹבִים וַאֲעֲשֶׂה אֹתָם מַטְעַמִּים
לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב: וְהֵבֵאתָ לְאָבִיךָ וְאָכָל בַּעֲבוּר אֲשֶׁר
יְבָרֶכְךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רִבְקָה אִמּוֹ הֵן עֵשָׂו
אָחִי אִישׁ שָׂעִר וְאָנֹכִי אִישׁ חָלָק: אוּלַי יְמִשֵּׁנִי אָבִי וְהָיִיתִי
בְעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ וְהֵבֵאתִי עָלַי קְלָלָה וְלֹא בְרָכָה: וַתֹּאמֶר בֻּן
לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנִי אַךְ שְׁמַע בְּקֹלִי וְלֵךְ קַח־לִי:
יא וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ וַתַּעַשׂ אִמּוֹ מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אָהֵב
יב אָבִיו: וַתִּקַּח רִבְקָה אֶת־בִּגְדֵי עֵשָׂו בְּנָהּ הַגָּדֹל הַחֲמֻדֹת אֲשֶׁר
בַּבָּיִת אִתָּהּ וַתַּלְבֵּשׁ אֶת־יַעֲקֹב בְּנָהּ הַקָּטֹן: וְעֹרוֹת גְּדָיֵי הָעִזִּים
יג הִלְבִּישָׁה עַל־יָדָיו וְעַל חֶלְקַת צַוָּארָיו הָעֲרֻמָּה: וַתִּתֵּן אֶת־
הַמַּטְעַמִּים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשָׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנָהּ:
יד וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי מִי אַתָּה בְּנִי: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אָבִיו
אֲנִי עֵשָׂו בְּכֹרֶךָ עָשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלָי קוּם־נָא שְׁבָה
וְאָכְלָה מִצֵּידִי בַּעֲבוּר תְּבָרֲכַנִּי נַפְשֶׁךָ: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנוֹ
מַה־זֶּה מִהַרְתָּ לְמְצֹא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יהוה אֱלֹהֶיךָ
לִפְנָי: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גְּשָׁה־נָּא וַאֲמֻשְׁךָ בְּנִי הַאַתָּה
זֶה בְּנִי עֵשָׂו אִם־לֹא: וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אָבִיו וַיְמֻשֵׁהוּ
כג וַיֹּאמֶר הַקול קול יַעֲקֹב וְהַיָּדַיִם יְדֵי עֵשָׂו:

גוים

אמר "לפי שהיה אבינו אברהם מתפחד ואומר האמר אותן אוכלוסין שהרגתי שהיה בהם צדיק אחד וירא שמים אחד. משל לאחד שהיה עובר לפני פרדסו של מלך. ראה חבילה של קוצים וירד ונטלה והציץ המלך וראה אותו. התחיל מטמן מפניו. אמר לו מפני מה אתה מטמן, כמה פועלים היו ביתי צריך שיקשו אותה עכשו שקשקשת אותה בא וטל שכר. כך אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אותן אוכלוסין שהרגת קוצים כסוחים היו הדא הוא דכתיב (ישעיה לג יב) והיו עמים משרפות סיד קוצים כסוחים.

תנו רבנן "כיצד שואלין השואל פניו כלפי נשאל והנשאל פניו כלפי שכינה השואל אומר "ארדוף אחרי הגדוד הזה והנשאל אומר "כה אמר ה' עלה והצלח "רבי יהודה אומר אין צריך לומר כה אמר ה' אלא עלה והצלח יאין שואלין בקול שנאמר "ישאל לו ולא מהרהר בלבו שנאמר "וישאל לו לפני ה' אלא מרגל שנאמרה רנה בתפלתה "שנאמר "הנה היא מרברת על לבה

ואם הצדיק הדבר לשנים מחזירין לו שנים שנאמר "וישאל דוד בה' לאמר הארדף אחרי הגדוד הזה האשיגנו

ראמר (ה') לו רדוף כי השג תשיג והצל תציל ואף על פי שגזירת נביא חורבת גזירת אורים ותומים אינה חורבת שנאמר "כמשפט האורים למה נקרא שמן אורים ותומים אורים שמאירין את דבריהן תומים שמשלימין את דבריהן

והנה לא הזהירו ה' בל יחוס אל בל ירחם על עמלק, כי אלה מתכונות נפשיות שהגם שיקיים מצות ה' בכ"ז יצוייר שיעורר רחמיו ויכאיב לבו במיתת ילדים רכים, או יחוס וידאב לבו בהשחיתו חשלל שהיה יכול להנות ממנו. אבל החמלה הזאת ענין מחשבתי, שחושב שאין מן הראוי והיושר להשחיתם ושלא בצדק צוהו הנביא דבר זה, זה עון סלילי כי רוצה להתחכם נגד ה' ועי"כ צוהו בל תחמול עליו.

יהוה חָנֵנוּ לְךָ קִוִּינוּ הָיִיתָ זְרֹעָם
לַבְּקָרִים אַף־יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה: מִקּוֹל הָמוֹן גְּדָדוּ עַמִּים
מֵרָמְמָתְךָ נָפֹצוּ גוֹיִם: וְאָסַף שְׁלָלְכֶם אֹסֶף הַחְסִיל כְּמַשַּׁק
גֹּבִים שֹׁקֵק בָּהּ: נִשְׂגַּב יהוה כִּי שֹׁכֵן מָרוֹם מְלֵא צִיּוֹן מִשְׁפָּט
וּצְדָקָה: וְהָיָה אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חֹסֶן יְשׁוּעֹת חָכְמַת וְדַעַת יִרְאַת
יהוה הִיא אוֹצָרוֹ: עתה

ד אָקוּם יֹאמַר יהוה עַתָּה אֲרוֹמֵם עַתָּה אֶנָּשֵׂא: תַּהֲרוּ חָשׁ
ב תֵּלְדוּ קַשׁ רוּחֲכֶם אֵשׁ תֹּאכַלְכֶם: וְהָיוּ עַמִּים מִשְׂרְפוֹת שִׂיד
ג קוֹצִים כְּסוּחִים בָּאֵשׁ יִצָּתוּ: שִׁמְעוּ רְחוֹקִים
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי וּדְעוּ קְרוֹבִים גְּבוּרָתִי: פֹּחֲדוּ בְצִיּוֹן חַטָּאִים אֲחָזָה
רְעָדָה חֲנֵפִים מִי יָגוּר לָנוּ אֵשׁ אוֹכֶלָה מִי־יָגוּר לָנוּ מוֹקְדֵי
ד עוֹלָם: הֹלֵךְ צְדָקוֹת וְדֹבֵר מֵישָׁרִים מֹאֵס בְּבֶצַע מַעֲשַׁקּוֹת נֹעֵר
כַּפָּיו מִתֹּךְ בִּשֹּׁחַד וַיַּסֵּר אָזְנוֹ מִשְּׁמֹעַ דָּמִים וְעֹצֵם עֵינָיו
ה מֵרְאוֹת בְּרָע: הוּא מְרוֹמִים יִשְׁכֹּן מְצָדוֹת סְלָעִים מִשְׂגַּבּוֹ
לחמו נתן מימיו נאמנים:

ו הַתְחִיל מְדַיֵּן הוּא כְּנֶגֶד
בּוֹרְאוֹ, וְאָמַר כָּךְ אָמַר הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לָךְ וְהַכִּית אֶת עֲמָלֵק,
אִם אֲנָשִׁים חָטְאוּ, הַנָּשִׁים מָה
חָטְאוּ, וְהַטַּף מָה חָטְאוּ, וְהַבָּקָר
וְשׁוֹר וְחֲמוֹר מָה חָטְאוּ. יָצְאַת בַּת
קוֹל וְאָמְרָה אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה
יוֹתֵר מִבּוֹרְאֶךָ. וְרַבָּנָן אָמְרֵי הַתְחִיל
מְדַיֵּן כְּנֶגֶד עֲגֻלָּה עֲרוּפָה, וְאוֹמֵר
אָמַר הַכָּתוּב (דברים כא ד) וְעָרְפוּ שָׁם
אֶת הָעֶגְלָה בַּנָּחַל, הוּא הוֹרֵג
וְהִיא נֶעֱרֶפֶת, אִם אָדָם חָטָא בְּהֵמָה
מָה חָטְאָה. יָצְאַת בַּת קוֹל וְאָמְרָה
אַל תְּהִי צַדִּיק הַרְבֵּה. ר' שִׁמְעוֹן
בֶּן לָקִישׁ אוֹמֵר כָּל מִי שֶׁנַּעֲשָׂה
רַחֲמָן בִּמְקוֹם אַכְזָרִי, סוֹף שֶׁנַּעֲשָׂה
אַכְזָרִי בִּמְקוֹם רַחֲמָן.

שֶׁיִּפֵּן לָהֶם ה' רַחֲמִים הַגַּם שֶׁהַטֶּבַע יוֹלִיד בָּהֶם
הָאַכְזָרִיּוּת קָקוֹד הָרַחֲמִים יַשְׁפִּיעַ בָּהֶם כֹּחַ
רַחֲמִים מֻחָדָשׁ לְבַטֵּל כֹּחַ הָאַכְזָרִיּוּת שֶׁנּוֹלַד
בָּהֶם מִכֹּחַ הַמַּעֲשֶׂה. וְאוֹמְרוֹ וְרַחֲמָיו הַעִיר בְּזֶה
שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם הוּא בְּגֵדֶר טֶבַע אַכְזָרִי כְּמוֹ
כֵּן יִתְנַהֵג ה' עִמּוֹ שֶׁאֵין ה' מְרַחֵם אֶלָּא לְרַחֲמָן:

אין אני מתלהב למראה כל אלה

החיבורים והמסות, שתוכם רצוף רציונאליזאציה ורוגנית שטחית, השואפים להביא את תורת ישראל בסתר מלכות מודרני־בהימי ולהראות להשאננים בפרברי בוסטון, ניו יורק ולוס־אנג'לס, כי מורשרת היא להיכנס לטרקליניהם המקושטים. נפשי בוחלת בכל אלו הדרשות הסובבות סחור, סחור לנשא אחד: שמירת המצוות טובה לעיכול המזון, לשינה מתוקה, לשלום המשפחה ולעמדה חברתית.

הפעולה הזדונית בעיקרה חונית סבל היא. כשהאדם מזדמן עם הא־ל לפונדק אחד, הוא נתבע ע"י הא־ל להקריבה עצמית המתבטאת במאבק עם יצרון הפרימיטיביים, בשבירת הרצון, בקבלת "יסורים" טרנסצנדנטאלי, בוויתור על חמדת בשר מוגזמת, בהסתיגות לפרקים מן הנעים והערב, ובהתקרבות אל המר והמוזר, בהתנגשותו עם משטר חילוני ובכמיהותיו אל עולם פרדוכסאלי שאינו מובן לאחרים. הקרב את קרבנך! זהו הצו העיקרי הניתן לאיש הדתי

2. שמואל א' טו

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־שָׁאוּל אֹתִי
שָׁלַח יהוה לִמְשָׁחֲךָ לְמֶלֶךְ עַל־עַמּוֹ עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַתָּה
ב שְׁמַע לְקוֹל דִּבְרֵי יהוה: כֹּה אָמַר יהוה צְבָאוֹת
פָּקַדְתִּי אֵת אֲשֶׁר־עָשָׂה עֲמָלֵק לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שָׂם לוֹ
ג בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלֹתוֹ מִמִּצְרָיִם: עַתָּה לֵךְ וְהִכִּיתָה אֶת־עֲמָלֵק
וְהַחֲרַמְתֶּם אֶת־כָּל־אֲשֶׁר־לוֹ וְלֹא תַחְמֹל עָלָיו וְהֲמַתָּה מֵאִישׁ
עַד־אִשָּׁה מֵעֹלֵל וְעַד־יוֹנֵק מִשּׁוֹר וְעַד־שֶׂה מִגָּמָל וְעַד־
ד חֲמוֹר: וַיִּשְׁמַע שָׁאוּל אֶת־הָעָם וַיִּפְקְדֵם בַּטְּלָאִים
מָאתַיִם אֶלֶף רַגְלִי וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים אֶת־אִישׁ יְהוּדָה: וַיָּבֹא
ה שָׁאוּל עַד־עִיר עֲמָלֵק וַיָּרֶב בַּנָּחַל:

ו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל הָלוֹא אִם־קָטֹן אַ
בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אָתָּה וַיִּמְשָׁחֲךָ יהוה לְמֶלֶךְ עַ
ז וַיִּשְׁלָחֲךָ יהוה בַּדֶּרֶךְ וַיֹּאמֶר לֵךְ וְהַחֲרַמְתָּה אֶ
ח הַחֹטְאִים אֶת־עֲמָלֵק וְנִלְחַמְתָּ בּוֹ עַד־כַּלּוֹתָם אֹתָם: וְלָ
לֹא־שָׁמַעְתָּ בְּקול יהוה וַתַּעַט אֶל־הַשָּׁלָל וַתַּעַשׂ הָ
ט בְּעֵינֵי יהוה:

ט וַיָּבֹא דָוִד וַאֲנָ
אֶל־הָעִיר וְהִנֵּה שְׂרוּפָה בָאֵשׁ וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם נִשְׁ
י וַיִּשָּׂא דָוִד וְהָעָם אֲשֶׁר־אִתּוֹ אֶת־קוֹלָם וַיִּבְכּוּ עַד אֲשֶׁר אֵ
יא בָהֶם כֹּחַ לִבְכּוֹת: וּשְׁתֵּי נְשֵׁי־דָוִד נִשְׁבּוּ אֲחִינֹעַם הַיִּזְרְעֵלִ
יב וַאֲבִיגַיִל אֵשֶׁת נָבָל הַכַּרְמֶלִי: וַתְּעַר לְדָוִד מֵאֹד כִּי־אָמְרוּ הָ
לִסְקָלוֹ כִּי־מָרָה נֶפֶשׁ כָּל־הָעָם אִישׁ עַל־בָּנָיו וְעַל־בְּנֹ
יג וַיִּתְחַזֵּק דָּוִד בַּיהוה אֱלֹהָיו: וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶ
אֲבִיתַר הַכֹּהֵן בֶּן־אֲחִימֶלֶךְ הַגִּישָׁה־נָּא לִי הָאֵפוֹד וַיַּגֵּשׁ אֲבִי
יד אֶת־הָאֵפוֹד אֶל־דָּוִד: וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוה לֵאמֹר אֶרְדֹּף אַ
הַגְּדוּד־הַזֶּה הַאַשִּׂיגֶנּוּ וַיֹּאמֶר לוֹ רְדֹף כִּי־הַשֵּׂג תַּשִּׂיג וְהַ
טו תַּצִּיל: וַיֵּלֶךְ דָּוִד הוּא וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אִישׁ אֲשֶׁר אִתּוֹ וַיָּבֹאוּ עַ
נַחַל הַבְּשׂוֹר וְהַנּוֹתָרִים עָמָדוּ: וַיִּרְדֹּף דָּוִד הוּא וְאַרְבַּע־מֵא
טז אִישׁ וַיַּעַמְדוּ מָאתַיִם אִישׁ אֲשֶׁר פִּגְּרוּ מֵעֹבֶר אֶת־נַחַל הַבְּשׂ
יז וַיִּמְצְאוּ אִישׁ־מִצְרַי בַּשָּׂדֶה וַיִּקְרְאוּ אֹתוֹ אֶל־דָּוִד וַיִּתְּנוּ־לוֹ לֶ
יח וַיֹּאכַל וַיִּשְׁקוּהוּ מָיִם: וַיִּתְּנוּ־לוֹ פֶּלַח דְּבֵלָה וּשְׁנֵי צִמֻּקִים וַיֹּא
וַתָּשֹׁב רוּחוֹ אֵלָיו כִּי לֹא־אָכַל לֶחֶם וְלֹא־שָׁתָה מָיִם שְׁלֹ
יט יָמִים וּשְׁלֹשֶׁת לֵילוֹת: וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד לְמִי אַ
וְאֵי מִזֶּה אָתָּה וַיֹּאמֶר נַעַר מִצְרִי אֲנֹכִי עֶבֶד לְאִישׁ עֲמָלֵ
יא וַיַּעַזְבֵנִי אֲדֹנִי כִּי חָלִיתִי הַיּוֹם שְׁלֹשֶׁת: אֲנַחְנוּ פָּשַׁטְנוּ נֶ
הַכְּרֵתִי וְעַל־אֲשֶׁר לִיהוּדָה וְעַל־נֶגֶב כָּלֵב וְאֶת־צִקְלַג שָׂרַ
יב בָּאֵשׁ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו דָּוִד הֲתוֹרִדֵנִי אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה וַיֹּא
הַשְּׁבֻעָה לִּי בֵּאלֹהִים אִם־תָּמִיתֵנִי וְאִם־תַּסְגִּרֵנִי בְּיַד־אֲ
וְאוֹרִדְךָ אֶל־הַגְּדוּד הַזֶּה:

כנסת ישראל הולכת לקראת השחרור העליון שלה. לקראת השו הרוחני משעבוד מלכיות, לקראת שליליות כל השתעבדות הרוח מכל הדמי והסברות של אומות העולם. שהם כולם תוצאות העורון האנושי הרואה את הנ לפנים, של אי־האפשרות להסתגל להבחירות העליונה של כבוד שמים. של ש שם ד' לבדו. ותנועת החופש המורגשת בכל השדרות. אפילו אצל קלי־ה שבאומה. בפנימיותה יונקת היא את לשד היותה מהצמאון של השחרור העי של עלמא דחירו. אשר הקול קול יעקב לא תהיה לו שום השפעה מידי עשו.

www.machonmeir.org.il ערוץ מאיר - הערוץ שלי ליהדות